

opusdei.org

Prelaadi kiri (15. mai 2020)

Nüüd kui eriolukorra piiranguid mitmel pool järkjärgult leevendatakse, julgustab monsenjoor Fernando Ocáriz meid kasutama apostellikku innukust et anda teistele edasi Kristuse jüngriks saamise soovi.

23.05.2020

Armsad, hoidku Jeesus mu poegi ja tütreid!

Paljudes riikides on viimaste karantiinis veedetud nädalate

jooksul saadud tunda inimvõimete
piire aga ka nende suurust. Oleme
ühes miljonite inimestega üle kogu
maailma olnud tunnistajaks sellele,
kuidas üks viirus on meie elu
täielikult segi paisanud. Võib-olla
oleme õppinud hindama asju, mida
pidasime varem
iseenesestmõistetavaks.

Jätkakem palvetamist eriti nende
inimeste eest, kes on surnud ning
nende perekondade eest, kes paljudel
juhtudel pole saanud viimastel
hetkedel nendega füüsiliselt koos
olla. Ka meie oleme seda valu omal
nahal tunda saanud, seda paljude
Opus Dei liikmete näol, kes on
suundunud taevasesse koju ning
kelle eestkostele end nüüd usaldame.

Samas näeme nii paljude inimeste
suuremeelset eneseandmist – tihti
peale kangelaslikku – kes on
töötanud haiglas mitu vahetust
järjest, saamata vahepeal puhata, kes

on hoolitsenud inimeste eest nende kodudes, kes on pikendanud oma kodust tööpäeva või on teinud ühiskonna jaoks üliolulisi töid, riskides seejuures nakatuda. Nende eeskuju tuletab meile meelde sõnu, mida ütles Jeesus Viimsel Õhtusöömaajal oma jüngritele: „Mina olen teie seas nõnda nagu see, kes teenib“ (Lk 22:27).

Praeguse isolatsiooni aja eriline olukord on pannud paljusid mõtisklema elu mõtte üle ja mitte vähe pole neid, kelles on tärganud suur janu Jumala järele. Võib-olla on sama juhtunud ka meiega. Samas kui tavapärasel viisil sakramentide – eriti Armulaua ja pihi sakramendi – vastuvõtmine on raskendatud, on pannud meid neid sakramente nii kõrgemalt hindama kui neid ka igatsema. Igal juhul oleme proovinud olla Issandale lähedal ning tuua ka teisi tema juurde. Jumal on teinud end erinevais paigus kohal olevaks

ning on andnud nii meile, nagu ka paljudele teistele tugevuse, olla lähedal neile, kes on üksi või erilisel viisil kannatanud.

Tänu paljude inimeste algatustele, on Opus Dei pakutavate koolitusvahendite andmine võinud jätkuda – ning mõnel puhul isegi laieneda – seda tänu kaasaegsetele tehnoloogilistele võimalustele. Ma tänan Jumalat minu poegade ja tütarde apostelliku innukuse eest, kes on kasutanud oma leidlikkust ning aega Kristuse sõnumi levitamiseks. Need tegevused on tekitanud inimestes suurt huvi ning paljud on väljendanud tänu, et on saanud neid praeguses olukorras kasutada neile sobival viisil. Praegune aeg on avardanud meie silmaringi selles plaanis, kuidas digitaalsed vahendid saavad olla tulevikus abiks erinevate tegevuste ja koolitusvahendite jagamisel, kui

nendest osasaamist takistab kas haigus või geograafiline distant.

Loomulikult oleme kogu selle perioodi vältel puudust tundnud inimeste füüsilisest lähedusest.

Vajalik distant on kindlasti pannud meid taas kannatamatult ootama isiklikku kontakti, seda nii erinevates sõpruse väljenduste kui ka koolitusvahendite puhul (ringid, rekollektsiooni päevad, meditatsioonid, vennalikud vestlused ja teoloogilised loengud), mis hakkavad pisitasa taas toimuma näost näkku.

Mõned nädalad tagasi, rääkides Jeesuse suhetest jüngritega, tuletas paavst meile meelde, et Kirik on loodud „kindlapiirilisele perekondlikkusele“ (vrd *Jutlus*, 17. aprill 2020), mis väljendub sakramentide kaudu Issanda lähedal elades ja isiklikult ligimesele lähedal olles. Nagu ma teile mõne kuu eest

ütlesin, peaksid meie keskused olema kohad „kust inimesed leiavad eest siira armastuse ning kus nad õppivad olema tõelised sõbrad“ (*Pastoraal kiri*, 1. november 2019).

Seepärast saame väga hästi aru, miks Johannes ja Andreas küsivad Jeesuselt: „Õpetaja, kus sa oled öömajal?“ (vrd Jh 1:38). Neil on vaja tema seltskonda; neil on vaja Kristusele füüsiliselt lähedal olla ja teda tundma õppida mitte ainult selle läbi, mida teised neile jutustavad. See lähedus Jeesusele süvendas nende sõprust, tänu millele nad jätaavad oma elu, et saada apostliteks. Siinjuures meenuvad püha Josemaría sõnad: „Jeesus jagab armastuse ja julgustuse sõnu, ning vastab sõprusele oma sõprusega. Millised imelised vestlused Betaanias, Laatsaruse, Marta ja Maarjaga!“ (*Kiri*, 24. oktoober 1965, nr 10).

Kuigi inimesed pöörduvad erinevais paigus tagasi uue ning suhtelise normaalsuse juurde, on meil veel pikk tee ees. Palugem Issandalt tugevust, et astuda rõõmuga vastu tõsistele raskustele, mis on ajapikku tekkinud nii perekondades, töökohtadel kui ka meie apostellikutes tegevustes. Püüdkem veel saata oma palvetega – ning kus vähegi võimalik – ka abiga kõiki neid inimesi, kes on erinevates riikides endiselt väga keerulises olukorras.

Maikuu jooksul ning eriti selles olukorras, millest terve maailm end leiab, pöördugem erilisel viisil Maarja emaliku eestkoste poole, *Mater misericordiæ*.

Teid armastusega õnnistades,
teie Isa

Rooma, 15. Mai 2020

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-15-mai-2020/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-15-mai-2020/)
(19.02.2026)